

Vlaams
Parlement

ingediend op **674** (2020-2021) – Nr. 2
18 maart 2021 (2020-2021)

Verslag

namens de Commissie voor Algemeen Beleid,
Financiën, Begroting en Justitie
uitgebracht door Philippe Muyters

over het ontwerp van decreet

houdende diverse technische wijzigingen
van de Vlaamse Codex Fiscaliteit
van 13 december 2013
en gerelateerde bepalingen

Samenstelling van de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën, Begroting en Justitie:

Voorzitter: Steven Vandeput.

Vaste leden:

Arnout Coel, Maaïke De Vreese, Philippe Muyters, Sarah Smeyers, Steven Vandeput;
Adeline Blancquaert, Anke Van dermeersch, Wim Verheyden;
Stijn De Roo, Peter Van Rompuy;
Willem-Frederik Schiltz, Maurits Vande Reyde;
Celia Groothedde, Björn Rzoska;
Ludwig Vandenhove.

Plaatsvervangers:

Andries Gryffroy, Liesbeth Homans, Lorin Parys, Wilfried Vandaele, Paul Van Miert;
Filip Brusselmans, Yves Buysse, Johan Deckmyn;
Jo Brouns, Koen Van den Heuvel;
Marino Keulen, Gwendolyn Rutten;
Mieke Schauvliege, Jeremie Vaneeckhout;
Bruno Tobback.

Toegevoegde leden:

Jos D'Haese.

Documenten in het dossier:

674 (2020-2021) – Nr. 1: Ontwerp van decreet

INHOUD

1. Toelichting door Matthias Diependaele, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Wonen en Onroerend Erfgoed.....	4
2. Bespreking	4
2.1. Tussenkoms van Philippe Muyters	4
2.2. Tussenkoms van Anke Van dermeersch	5
2.3. Tussenkoms van Ludwig Vandenhove	7
2.4. Tussenkoms van Maurits Vande Reyde	7
2.5. Tussenkoms van Stijn De Roo	7
2.6. Repliek van minister Matthias Diependaele	8
3. Stemming	8

Op dinsdag 16 maart 2021 besprak de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën, Begroting en Justitie het ontwerp van decreet houdende diverse technische wijzigingen van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013 en gerelateerde bepalingen (*Parl.St.* VI.Parl. 2020-21, nr. 674/1).

(Deze vergadering werd als videoconferentie georganiseerd.)

1. Toelichting door Matthias Diependaele, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Wonen en Onroerend Erfgoed

Dit ontwerp van decreet bevat volgens minister *Matthias Diependaele* enerzijds een aantal zuiver technische aanpassingen en anderzijds een aantal beperkte inhoudelijke aanpassingen die niet gekoppeld zijn aan een beleidsmatige doelstelling, maar eerder procedureel van aard zijn.

De zuiver technische aanpassingen zijn de volgende:

- wijzigingen naar aanleiding van gewijzigde Vlaamse of federale regelgeving waarnaar wordt verwezen in de Vlaamse Codex Fiscaliteit (VCF) (bijvoorbeeld het decreet van 22 december 2017 over het lokaal bestuur, Wetboek van vennootschappen en verenigingen, boek VII van het Wetboek economisch recht enzovoort);
- technische correcties naar aanleiding van opheffen regelgeving (vb. aanpassing door opheffing van artikel 2.2.5.0.2 van de VCF enzovoort);
- verduidelijking van regelgeving (vb. regeling bij samenloop tussen de aanvraag bindende schatting en de expertenschatting in geval van eenzelfde onroerend goed);
- technische correcties naar aanleiding van materiële vergissingen bij eerdere decretale aanpassingen.

Er zijn ook een beperkt aantal inhoudelijke aanpassingen die, zoals gezegd, niet gekoppeld zijn aan een beleidsmatige doelstelling, maar eerder betrekking hebben op procedures of met als doel de VCF af te stemmen op andere wetgeving:

- de veralgemening van de mogelijkheid om identiteitsdocumenten op te vragen in geval van controle;
- het afstemmen van de strafrechtelijke maximum geldboete op die in de andere gewesten, en het toepasselijk maken van de wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecimen op de strafrechtelijke geldboeten;
- de verlenging van de termijn om een voorafgaandelijk attest te bezorgen in het kader van het gunstregime voor familiale ondernemingen en vennootschappen;
- de afschaffing van de borg voor beroepspersonen;
- de aanpassing van de termijn voor aangifte voor gerealiseerde verrichtingen in het kader van de belasting op spelen en weddenschappen;
- de invoering van een nieuw elektronisch platform eBox (met bijhorende privacy-bepalingen).

2. Bespreking

2.1. Tussenkomst van Philippe Muyters

Volgens *Philippe Muyters* zijn dergelijke decreten vaak een verzameling van technische bepalingen. Maar de spreker heeft toch ook een aantal zeer goede punten opgemerkt die hij wil benadrukken.

Artikel 3 bevat een aanvulling van de definitie van 'gehandicapt kind'. Hierdoor wordt met retroactieve kracht een einde gemaakt aan een verenging tot louter Vlaamse erkenningen.

Met artikel 7 zorgt het ontwerp van decreet ervoor dat eigenaars van heringeschreven oldtimers niet geconfronteerd worden met een jaar waarin ze niet onderworpen zijn aan het betalen van het oldtimerforfait maar aan de verkeersbelasting. De spreker vindt dat een uitstekende zaak.

Wat de schatting van onroerende goederen betreft, is het zo dat via artikel 50 van dit ontwerp een verduidelijking van de regelgeving (bijvoorbeeld over de regeling bij samenloop tussen de aanvraag bindende schatting en de expertenschatting in geval van eenzelfde onroerend goed) wordt aangebracht. Het is goed dat over de bindende schatting een ordening wordt aangebracht.

Via artikel 52 kan de Vlaamse Belastingdienst (VLABEL) in de toekomst aansluiten op het federaal beveiligd elektronisch platform (eBox). Stelselmatig wenst VLABEL dit ook uit te breiden naar de terbeschikkingstelling van andere documenten met betrekking tot de belastingen, zoals betalingsherinneringen en individuele correspondentie. Dat is een goede zaak want het zal de efficiëntie en de dienstverlening bevorderen.

Met artikel 59 wordt de borg voor beroepspersonen afgeschaft. Hier wordt een einde gemaakt aan administratieve rompslomp voor zowel de beroepspersonen als voor VLABEL. De borg heeft nog maar in zeer uitzonderlijke gevallen zijn nut bewezen.

2.2. Tussenkomen van Anke Van dermeersch

Anke Van dermeersch meent dat dit ontwerp van decreet technische wijzigingen bevat zonder substantiële budgettaire impact en zonder fundamentele beleidsrelevantie.

De inhoudelijke wijzigingen betreffen vooral een harmonisatie van de regelgeving tussen federale en regionale materies. Er is misschien een beperkt budgettair effect bij de harmonisering (op Belgisch niveau) van de boetes en de bedragen voor minnelijke schikkingen voor de rechtbanken maar, globaal beschouwd, is dit verwaarloosbaar.

De belangrijkste inhoudelijke maatregel betreft het veralgemenen van de identiteitscontrole door VLABEL. Deze maatregel kan ondersteund worden en moet toelaten identiteitsfraude (vooral een specialisatie van Oost-Europese bendes) meer doelmatig te bestrijden. Wie niets te verbergen heeft, heeft geen probleem met een identiteitscontrole.

De harmonisatie van de strafrechtelijke boetes (die in de andere gewesten hoger zijn) moet toelaten aan de parketten om hogere minnelijke schikkingen voor te stellen en sluit aan bij de verruiming van de identiteitscontroles.

Zij wil er wel op wijzen dat dit absoluut geen voorafname mag zijn op een mogelijks herfederaliseren van materies en dringt er bij de minister op aan om dit nauwlettend in het oog te houden. Vlaanderen is net bevoegd voor – weliswaar beperkte – delen van Justitie en in het kader van fiscaliteit wordt een harmonisatie van bepaalde boetes op Belgisch vlak vooropgesteld. Indien boetes als een goed werkinstrument worden gezien, dan kan ook een hogere boete op zich overwogen worden zonder dat die noodzakelijkerwijze dezelfde dient te zijn als in de andere gewesten. Merkwaardig dat N-VA dit billijkt.

Hiermee vergelijkbaar is de oprichting van het elektronisch platform eBox. Wat een nieuw elektronisch platform moet zijn voor de Vlaamse belastingplichtige, is het aansluiten op een federale tool. Het is de bedoeling dat VLABEL dit ook gaat

uitbreiden naar de terbeschikkingstelling van andere documenten met betrekking tot de belasting zoals herinneringen, individuele correspondentie enzovoort.

Ook hier eenzelfde opmerking: een elektronisch platform is prima en kan een efficiënt hulpmiddel zijn zowel voor de belastingdienst als voor de burger en de onderneming. Maar van N-VA, en van de bevoegde minister van Financiën en Begroting, ook van N-VA, die zeggen te streven naar een zelfstandig Vlaanderen, mag toch verwacht worden dat die werken aan een eigen elektronisch platform en niet aansluiten bij een platform van de Belgische staat. En ook dit kan gezien worden als een sluipende herfederalisering.

Bovendien stelt zich hier eveneens de vraag naar de privacy en vertrouwelijkheid van de gegevens. Hoe ruimer het platform en hoe ruimer de toegang, hoe meer kans op misbruik.

Wat de artikelsgewijze bespreking betreft, heeft de spreekster nog een aantal bemerkingen te formuleren.

Artikel 3 beoogt het voorkomen van een mogelijke schending van het gelijkheidsbeginsel, waarbij de definitie van 'gehandicapt kind' dezelfde wordt als de definitie van voor de regionalisering.

Bedoeling is om, bij het openvallen van een erfenis in Vlaanderen, ook een Waals gehandicapt kind van eenzelfde abattement (personen met een handicap krijgen een vrijstelling van de erfbelasting op een deel van de waarde van hun aandeel in de nalatenschap) te laten genieten als een Vlaams kind.

De Inspectie van Financiën had hierop in haar advies gesteld dat de redenering van gehandicapt kind zoals verwoord in de memorie van toelichting raakt aan de basisbeginselen van het verdrag van de Europese Unie (artikel 9, 2012/C 326/01) en hier bijgevolg de vraag dient te worden gesteld in hoeverre deze bepaling niet dient te worden uitgebreid naar gelijkaardige erkenningen binnen de Europese Unie.

Het standpunt van de Vlaamse Regering is dat deze visie niet gevolgd wordt en dat het hier gaat om het regelen van een louter interne situatie waarbij het om het beschermen van de belangen van gehandicapte kinderen gaat uit de andere deelstaten waarop het recht van de Europese Unie niet speelt.

Ze moet dus vaststellen dat de Vlaamse Regering de Belgische kaart trekt. Wat ook als een sluipende herfederalisering kan gezien worden. De Inspectie van Financiën gaf nochtans de perfecte voorzet.

Als wordt uitgegaan van soevereine deelstaten, wat belet de Vlaamse deelstaat dan om deze, inderdaad billijke, regeling niet toepasselijk te maken op bijvoorbeeld een Nederlands gehandicapt kind?

De Vlaamse regering zet zich op een Belgisch standpunt – een gelijkschakeling binnen de Belgische context – en mist zo een kans om haar deelstatelijke autonomie te manifesteren.

Wat is, vanuit de deelstatelijke optie en bij het openvallen van een erfenis in de Vlaamse deelstaat, het verschil tussen een gehandicapt Waals kind en bijvoorbeeld een Nederlands kind dat in eenzelfde omstandigheid verkeert? Welnu, er is er geen.

De memorie stelt duidelijk: "Verder waarborgt deze wijziging de continuïteit ten gevolge van de staatshervorming. Er wordt vermeden dat er binnen een lidstaat discriminatie zou ontstaan tussen de gewesten onderling."

Maar dit is precies de essentie van een staatshervorming: dat de deelstaat Vlaanderen haar eigen bevoegdheden soeverein uitoefent. Waarbij een onderscheiden visie en beleid, en toepassing van dit beleid, tot een andere regeling kunnen leiden dan in de andere delen van België.

En, de memorie van toelichting spreekt van de andere “deelstaten”. Dat is mogelijk slordig want artikel 5 spreekt van deelentiteiten. Over welke deelentiteiten hebben we het dan? Welke deelstaten acht de Vlaamse Regering gelijk aan de Vlaamse deelstaat?

Artikel 68 en 70 zijn in feite samenhangend. Het voorstel beoogt een harmonisatie, op Belgisch vlak, van boetes en minnelijke schikkingen. Blijkbaar is het op vraag van de parketten om tot een harmonisatie van de boetes te komen. Op die wijze zou het ontradend effect ten aanzien van fiscale fraude versterkt worden. Op zich kan dat juist zijn maar het gevolg is wel dat er ook hier een sluipende herfederalisering is.

Concluderend stelt Anke Van dermeersch dat dit ontwerp van decreet vooral technische aanpassingen aan de VCF inhoudt maar met een zweem van de sluipende herfederalisering in de feiten. Daarom zal de Vlaams Belangfractie zich onthouden.

2.3. Tussenkomen van Ludwig Vandenhove

Het voorliggende ontwerp van decreet bevat vooral technische aanpassingen die zijn fractie ondersteunt.

Wel heeft *Ludwig Vandenhove* vragen bij artikel 59 en 79 waar wordt voorgesteld de borg voor beroepspersonen af te schaffen. De memorie van toelichting stelt dat beoogd wordt de werking te vereenvoudigen en een eind te maken aan de administratieve rompslomp met weinig meerwaarde voor zowel de beroepspersonen als voor VLABEL. Er worden weinig cijfers gegeven in de toelichting behalve het aantal dossiers.

Vandaar de volgende vragen:

- Hoeveel keer per jaar moet VLABEL gebruik maken van deze borg?
- Over welke bedragen gaat dat dan?
- Welke garanties zijn er dat er zonder de borg geen misbruik zal gemaakt worden van het verlaagd tarief?

2.4. Tussenkomen van Maurits Vande Reyde

Maurits Vande Reyde stelt dat zijn fractie dit ontwerp helemaal ondersteunt.

Wat de discussie over de afschaffing van de borg voor beroepspersonen betreft, is hij sterk voorstander van de afschaffing ervan en van de administratieve vereenvoudiging die wordt doorgevoerd. Het is belangrijk om administratieve lasten zonder meerwaarde te bannen.

2.5. Tussenkomen van Stijn De Roo

Vooreerst stelt *Stijn De Roo* dat een aantal noodzakelijke technische aanpassingen aan de fiscale regelgeving worden doorgevoerd. Zijn fractie zal het ontwerp steunen.

Naast de opmerkingen die de voorgaande volksvertegenwoordigers van de meerderheid hebben geformuleerd en die hij onderschrijft wenst hij namens zijn fractie ook de aandacht voor de privacy van de burger te benadrukken waarmee is rekening gehouden bij de redactie van dit ontwerp.

2.6. Repliek van minister Matthias Diependaele

Er is helemaal geen sprake van een herfederalisering van de Vlaamse fiscaliteit, aldus minister *Matthias Diependaele*.

Als men voorstander is van een verdergaande defederalisering of zelfs van een Vlaamse onafhankelijkheid, dan gaat men de Vlaamse burger niet overtuigen om daarvoor te kiezen door steeds maar nieuwe regeltjes in te voeren en de burger te dwingen sommige zaken verschillende keren te doen.

De Vlaamse overheid maakt zijn eigen keuzes maar opteert voor efficiëntie in de toepassing van haar regelgeving. Vandaar ook de keuze voor stroomlijning en afstemming met het federale niveau, daar waar het zinvol is. Men mag ook niet vergeten dat justitie nog steeds voor het overgrote deel een federale materie is en dat afstemming op de toepasselijke federale wetgeving in deze voordelen biedt.

Wat de eBox betreft, gaat het inderdaad om een federale toepassing die Vlaanderen autonoom beheert voor zijn bevoegdheden. De eBox voldoet ook aan een aantal strenge privacyvereisten.

Wat de vraag betreft over welke deelstaten of deeltentiteiten het gaat in artikel 3 en 5 van het ontwerp, hangt dat uiteraard af van de bevoegdheid waar het over gaat.

Wat de vraag betreft in verband met de borg voor beroepspersonen, is in de feiten gebleken dat bijna nooit op deze borg beroep moet gedaan worden. Vandaar het voorstel om de borg te schrappen. De minister stelt dat er momenteel een 3000-tal dossiers beroepspersonen zijn waarop de borg toepasselijk is. De eerste keer dat er een borg werd opgevraagd was op 17 juni 2020. De daaropvolgende maanden werden acht borgen opgevraagd op vraag van VLABEL.

De minister concludeert dat de overheid er belang bij heeft om de fiscaliteit te vereenvoudigen, zoniet jaagt men de burger tegen zich in het harnas. In die geest is dit ontwerp uitgewerkt.

3. Stemming

Artikel 1 tot en met 83 van het ontwerp van decreet houdende diverse technische wijzigingen van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013 en gerelateerde bepalingen (*Parl.St.* VI.Parl. 2020-21, nr. 674/1) worden ongewijzigd aangenomen met 9 stemmen bij 3 onthoudingen.

Het ontwerp wordt ongewijzigd aangenomen met 9 stemmen bij 3 onthoudingen.

Steven VANDEPUT,
voorzitter

Philippe MUYTERS,
verslaggever